

serede sagkyndige for i alt Fald nogenlunde at raade Bod paa den Ubillighed, Lovforslagets Punkt o., saaledes som det er affattet i Folketinget, udsætter store Grupper af Mennesker for, navnlig Indehavere af mindre Virksomheder, Haandværkere o. l., men ogsaa større Forretninger, til hvilke der ikke kræves Butik. Jeg anførte ved første Behandling et Eksempel paa, hvorledes en Husejer allerede nu, inden Lovforslaget er vedtaget, havde opsagt en saadan Lejer, saafremt denne ikke vilde gaa ind paa en ganske ublu Lejeforhøjelse. Jeg har senere faaet Meddelelse om flere lignende Tilfælde og i Provinspressen set, hvorledes den samme travle og forhastede Optræden af Husejere ude omkring gør sig gældende i ikke ringe Omfang. Det er et yderligere Bevis paa, at en Huslejelovgivning endnu ikke kan undværes. Samfundsfølelsen er hos mange endnu ikke saa udviklet, at Forholdene uden nogen som helst Kontrol af sig selv paa en sund Maade vil trække sig i Lave. Ændringsforslaget omfatter kun det ene, men ganske vist ogsaa ret betydningsfulde Punkt; det søger at indrømme Husejerne alt, hvad de billigvis kan forlange, kræver blot af dem det samme, som Lovforslaget ogsaa ved andre Lejemaal betragter som en billig Fordring, at de ikke kaster Lejerne hjælpeløst paa Gaden. Her i København har den sidste Flyttedag vist, i hvor høj Grad der endnu savnes Lejligheder, ca. 8 000 Personer er meldt som husvilde og har maattet ty til det offentlige, og der bestaar sikkert et vist naturligt Forhold imellem Antallet af Beboelseslejligheder og Forretningslokaler. Gennem deres Organisationer vil Husejerne kunne skaffe sig fornøden Oplysning om, hvor og hvorledes de kan imødekomme det Krav, Ændringsforslaget stiller til dem om at anvise den opsagte Lejer et andet brugeligt Lokale. Naar Bestemmelser om, at Nævnet, hvor den nævnte Betingelse er fyldstgjort, almindeligvis skal godkende Opsigelsen, er begrænset til de Husejere, der har ejet deres Ejendom før Juni 1916, er det, fordi Aarene 1916—17 er de Aar, i hvilke der ivrigst er spekuleret i Ejendoms køb, og fordi de ganske nye Ejere formentlig ikke har Krav paa at blive støttet af det offentlige i deres Spekulationer, men bør underkastes den sædvanlige Kontrol. Ordet „almindeligvis“ er føjet til, fordi der dog kunde tænkes enkelte Undtagelsestilfælde, hvor Betingelsen vel var opfyldt, men Forholdene dog var saadanne, at det ikke ret vel gik an at godkende Opsigelsen. Jeg anbefaler dette Ændringsforslag til Vedtagelse.

C. F. Sørensen: Da det af det ærede 17de tingvalgte Medlem (Trier) stillede Ændringsforslag falder nøje sammen med de Bemærkninger, jeg tillod mig at gøre ved første Behandling vedrørende Spørgsmaalet om Forretningslokaler og Butikslokaler, kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til dette Ændringsforslags Vedtagelse.

Med Hensyn til de af den højtærede Indenrigsminister stillede Ændringsforslag kan jeg ogsaa paa mit Partis Vegne udtale, at vi kan tiltræde disse Ændringer. Dog kunde jeg ønske en nærmere Redegørelse af den højtærede Minister angaaende Ændringsforslagene til § 3. Der foreslaas den Ændring, at „med Hensyn til“ forandres til „af Hensyn til“, ligesom „i forsørgelsesretlig Henseende“ ændres til „i offentligretlig Henseende“. Disse Ændringer vedrører jo det Forhold, at naar en Beboer i en Kommune ikke kan finde Boligrum i Kommunen, og denne saa skaffer ham Bolig i en anden Kommune, skal han betragtes som havende Forsørgelsesret, Valgret o. s. v. i den førstnævnte Kommune. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om det kun skal gælde for dem, der faar Lejlighed gennem Kommunen? Maa det samme ikke ogsaa gælde for dem, der har anmeldt sig som husvilde, men som Kommunen ikke kan skaffe eller ikke skaffer Lejlighed i en anden Kommune, og som derfor selv maa skaffe sig en Lejlighed? Jeg synes, at det maatte blive Konsekvensen. Det vil være at dele Sol og Vind lige mellem dem, der skaffer sig selv Bolig efter at have meldt sig som husvilde, men ikke har kunnet faa den af Kommunalbestyrelsen, og dem, som Kommunalbestyrelsen skaffer Bolig.

Indenrigsministeren (Kragh): I Anledning af de Bemærkninger, det ærede Medlem nu fremsatte, skal jeg kun udtale, at hvad Ændringsforslaget under Nr. 2 til § 3 angaar, hvor „med Hensyn til“ ændres til „af Hensyn til“, tror jeg, det er indlysende, at det er det sidste, der er ment, og at Ordet „med“ er en Lapsus, en Trykfejl, som det, da der iøvrigt skulde stilles Ændringsforslag, er naturligt her at rette.

Naar saa det ærede Medlem spørger mig, om der ved Ændringsforslaget under Nr. 3 ikke ogsaa er tænkt paa saadanne Personer, som er flyttet til en anden Kommune paa Grund af, at de ikke har kunnet faa Lejlighed i den Kommune, hvor de hidtil har boet, saa maa jeg sige, at det er der, jeg vil endda sige selvfølgelig,